

moet begraven worden en ik ben haar erfgenaam; anders ging ik er ook niet heen. Maar nu wou ik wel graag als het kon, den sergeant-schrijver Hazelhoff met me mee hebben, en als het dan mocht, dan kon hij van den secretaris of den officier van administratie, zooveel als een wetboek meenemen; want ik heb altoos gehoord, met zoo'n erfenis, daar komt altoos de gerechtigheid bij te pas, of de advokaten of zulke menschen, en daartegen wou ik mezelf in het secure nemen . . . want ik ben van zoo'n natuur, dat als ik met de gerechtigheid te doen krijg, — dan krijg ik een gevoel over me, alsof er een zware mist over mij komt, een dikke verstopte lucht, dat je niet meer weet, waar je bent in de wereld. Maar de sergeant-schrijver die is klaarder in die soort van zaken, — en daarom wou ik hem graag met me meê hebben.”

Het valt zeer te betwijfelen, of dit argument en deze vrees van bootsman Klabberdos voor de gerechtigheid, wel oprecht gemeend waren, en of dit niet alleen werd aangevoerd als een middel om den sergeant-schrijver meê te krijgen, want de heer Johannes Hazelhoff, bijgenaamd Johannes Klankverloren (met het oog op zijn heesche stem) stond aan boord van de Tromp niet heel gunstig bekend, wat betreft zijne „soliditeit”, wanneer hij den vasten wal bezocht. — Zooals de bootsman wel eens zei, de sergeant had „een lastigen dronk” over zich. „Zie je,” zei Klabberdos „hij wordt wel

eens dronken als hij te veel drinkt, en dat word ik nooit. Hij is van een opgewonden natuur. En dat's eigenlijk jammer, want in zijn hart is het een goeije kerel, en hij had al heel wat kunnen wezen in de wereld, want er zit een geleerdheid in die man z'n hoofd, daar heb je geen begrip van. Daar is geen taal op de wereld, of hij spreekt 'em, en als hij een politieke jas aanheeft, of heelemaal in burgerkleeren is, dan is het net een domenie, zoo deftig is hij dan van z'n eigen, — en zoolang er de drank niet in is . . . dan heeft hij een hooge fatsoenlijkheid over hem . . . een hooge fatsoenlijkheid . . . Maar de drank, die doet het 'em. — Dat geeft altoos een rampzalig uiteinde.”